

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

Η «ΜΑΥΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ» ΜΙΑΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Πριν 62 χρόνια οι Αμερικανοί σκόρπισαν τον όλεθρο σε Ναγκασάκι και Χιροσίμα

Σαν σήμερα, στις 9 Αυγούστου πριν 62 χρόνια, οι Αμερικανοί χρησιμοποίησαν για δεύτερη φορά ατομική βόμβα για να σκορπίσουν τον όλεθρο στην πόλη Ναγκασάκι τής Ιαπωνίας. Είχε προηγθεί ο βομβαρδισμός τής Χιροσίμα στις 6 Αυγούστου με την πρώτη ατομική βόμβα που είχαν κατασκευάσει τον Ιούνιο του 1945.

Οι Αμερικανοί ισχυρίζονται πως με την ενέργειά τους αυτή κατόρθωσαν να επισπεύσουν το τέλος του πολέμου στα μέτωπα του Ειρηνικού και να ελαχιστοποιήσουν τις δικές τους απώλειες.

Το καλοκαίρι του 1945, τα τύμπανα του πολέμου είχαν στιγμήσει στην Ευρώπη, ενώ παρά τη συνεχιζόμενη προέλαση των Συμμάχων στον Ειρηνικό, η μιλιταριστική Ιαπωνία αρνείτο να παραδοθεί. Ο αμερικανός πρόεδρος Χάρι Τρούμαν ήταν ανήσυχος για τις μεγάλες αμερικανικές απώλειες κατά την κατάληψη της Οκινάβας στις 22 Ιουνίου 1945 (12.000 νεκροί και 38.000 τραυματίες), που δημιουργούσαν το φόβο για μακροχρόνιο πόλεμο και τεράστιο αριθμό θυμάτων, σε περίπτωση που τα συμμαχικά στρατεύματα θα αποβιβάζονταν στα κύρια νησιά της Ιαπωνίας, όπου στάθμευαν 2 εκατομμύρια στρατιώτες. Ο στρατηγός

Καρλ Σποτς, αρχηγός της αεροπορίας του Ειρηνικού, πρότεινε στον Τρούμαν τη ρίψη ατομικής βόμβας πάνω από μία πυκνοκατοικημένη ιαπωνική πόλη. Με την πρόταση Σποτς συμφώνησε και ο στρατηγός Ντάγκλας ΜακΆρθουρ, που έχει το γενικό πρόσταγμα στις επιχειρήσεις του Ειρηνικού.

Αφού πήραν το «πράσινο φως» από την πολιτική πηγεσία, οι στρατιωτικοί επέλεξαν την πόλη της Χιροσίμα (στο νότιο άκρο του Χόνσου, του μεγαλύτερου νησιού της μπτροπολιτικής Ιαπωνίας), για τη ρίψη της πρώτης ατομικής βόμβας. Την επιχείρηση ανέλαβε ο σμήναρχος Πολ Τίμπετς, ο οποίος είχε εκπαιδευτεί ειδικά γι' αυτό το σκοπό. Οδήγησε ένα στρατηγικό βομβαρδιστικό τύπου B29, το οποίο έφερε την ονομασία Enola Gay (το όνομα της μπτέρας του) και ακριβώς στις 8:15 το πρωί απελευθέρωσε πάνω από την πόλη τη βόμβα ουρανίου, που είχε την κωδική ονομασία Little Boy («Αγοράκι»). 45 δευτερόλεπτα αργότερα, η βόμβα εξερράγη 600 μέτρα πάνω από τη Χιροσίμα. Μία φωτεινή λάμψη τύφλωσε το πλήρωμα του βομβαρδιστικού και κατόπιν σχηματίστηκε πάνω από το σημείο της έκρηξης ένα κόκκινο νεφέλωμα σε σχήμα μανιταριού. Το ωστικό κύμα της έκρηξης, σε

συνδυασμό με τη θερμότητα που εκλύθηκε, κονιορτοποίησε τα πάντα σε μία περιοχή 11 τετραγωνικών χιλιομέτρων. Ποτέ άλλοτε στην παγκόσμια ιστορία μία και μόνη βόμβα δεν προκάλεσε τόσους πολλούς θανάτους. Επί τόπου σκοτώθηκαν πάνω από 20.000 στρατιώτες και 78.000 άμαχοι. Οι αγνοούμενοι ξεπέρασαν τις 13.000 και οι βαριά τραυματίες τις 10.000. Για πολλούς από τους επιζήσαντες η ζωή θα είναι μαρτυρική τα επόμενα χρόνια και αρκετές χιλιάδες θα πεθάνουν από καρκίνους.

Η πολιτική και στρατιωτική πηγεσία της Ιαπωνίας δεν συνειδηποποίησε πλήρως τη σημασία του γεγονότος και συνέχισε τις πολεμικές επιχειρήσεις. Στο διπλωματικό πεδίο, το Τόκιο ζήτησε τη μεσολάβηση της Μόσχας, αλλά στις 8 Αυγούστου, ο Στάλιν, ενίμερος για τις κινήσεις των Αμερικανών, κήρυξε τον πόλεμο και ο «Κόκκινος Στρατός» προέλασε στη Μαντζουρία.

Οι Αμερικανοί ανυπομονούσαν να τελειώσουν τον πόλεμο και στις 12 το μεσημέρι της 9ης Αυγούστου έριξαν και δεύτερη ατομική βόμβα, αυτή τη φορά στην πόλη Ναγκασάκι. Οι νεκροί έφθασαν τις 36.000 και οι τραυματίες τις 40.000. Το ωστικό κύμα κατέ-

στρεψε εντελώς τα κτίρια της πόλης σε μία ζώνη 5 τετραγωνικών χιλιομέτρων.

Μόνο μετά και την καταστροφή του Ναγκασάκι οι Ιάπωνες κατανόησαν την ισχύ του νέου όπλου και τη δική τους αδυναμία να συνεχίσουν τον πόλεμο. Στις 10 Αυγούστου ξεκίνησε η διαδικασία παράδοσης της Ιαπωνίας, που οποία ολοκληρώθηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1945, με την επίσημη τελετή επί του αμερικανικού πολεμικού «Μιζούρι», που ναυλοχούσε στον κόλπο του Τόκιο.

Μέχρι σήμερα, η Αμερική και η Ρωσία (πρώην Σοβιετική Ενωση) σαν οι πρώτες πυρηνικές δυνάμεις χρησιμοποίησαν με υπευθυνότητα αυτό το όπλο και η ανθρωπότητα γλίτωσε ένα πυρηνικό ολοκαύτωμα ακόμη και όταν ο ψυχρός πόλεμος βρισκόταν στο ζενίθ του.

Ομως ο κίνδυνος μιας πυρηνικής καταστροφής δεν εξέλιπε γιατί απέκτησαν πυρηνικά όπλα και άλλες χώρες με πηγέτες που δεν εμπνέουν εμπιστοσύνη όσον αφορά στην υπευθυνότητά τους.

Ηδη υπάρχουν ανησυχίες για τον δικτάτορα τής Βόρειας Κορέας Κιμ Γιονγκ-ουν ο οποίος απειλεί με πυρηνική επίθεση τις ΗΠΑ και τις γειτονικές του χώρες Ιαπωνία και Νότια Κορέα.

Άστεγοι στην Αυστραλία

Είναι η ντροπή τής Αυστραλίας, είναι το μαύρο στήγμα στο πολιτικό τοπίο, είναι το ανθρώπινο δράμα μιας πάμπλουτης κοινωνίας. Πρόκειται για τις χιλιάδες άστεγους άνδρες, γυναίκες και παιδιά που δεν έχουν πού την κεφαλήν κλίναι κάθε βράδι.

Σύμφωνα με τον αιδεσφώτατο Bill Crews, από το Exodus Foundation που συμπαραστέκεται στους άστεγους από το 1970, σήμερα υπάρχουν οι περισσότεροι άστεγοι στα τελευταία 50 χρόνια. Οι άστεγοι αυξάνονται συνεχώς καθώς ανοίγει η ψαλίδα ανάμεσα στους φτωχούς και τους πλούσιους και η κατάσταση έχει επιδεινωθεί αφού υπάρχουν χαμηλόμισθοι που δεν μπορούν να πληρώσουν τα υψηλά ενοίκια και την κάθετη αύξηση στο κόστος τού πλεκτρικού ρεύματος.

Στα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μη έχοντες στην Αυστραλία και άτομα με ψυχολογικά προβλήματα, μπορούμε να προσθέσουμε την συνεχώς αυξανόμενη οικογενειακή βία που αναγκάζει χιλιάδες γυναίκες να κοιμούνται στα αυτοκίνητα με τα παιδιά τους.

«Δεν υπάρχει πρόστιο στις πόλεις χωρίς άστεγους», λέει ο αιδ. Bill Crews, αλλά ποιός τον ακούει; Ποιά κυβέρνηση είναι διατεθειμένη να στεγάσει 30.000 άτομα που κοιμούνται στους δρόμους; Η News Corp Australia αναφέρει πως η ομοσπονδιακή κυβέρνηση επρόκειτο να ενισχύσει χθες με \$117,2 εκατομμύρια 700 υπηρεσίες που εξυπηρετούν τους άστεγους.

Διερωτώμαι, όμως, αν οι άστεγοι χρειάζονται 700 υπηρεσίες για την εξυπηρέτηση των αναγκών τους. Οι άστεγοι χρειάζονται ένα κρεβάτι για να

κοιμηθούν και με αυτά τα εκατομμύρια θα μπορούσαν να κτιστούν ή να αγοραστούν κτίρια για να φιλοξενούνται τουλάχιστον γυναίκες και παιδιά που κινδυνεύουν σε περιβάλλον οικογενειακής βίας.

Στήριξη χρειάζονται επειγόντως και οι άστεγοι με ψυχολογικά προβλήματα, που χάνουν τη ζωή τους σε συγκρούσεις με την αστυνομία, όπως επιβεβαιώνουν δύο κρούσματα τις τελευταίες δυο εβδομάδες.

Απαραίτητο στοιχείο, όμως, για να λυθεί το μεγάλο πρόβλημα με τους άστεγους, είναι η κοινωνία μας να δείξει το ανθρώπινο πρόσωπό της και να σκύψει με τρυφερότητα πάνω από αυτούς που υποφέρουν από φτώχεια, από ψυχολογικά προβλήματα και από την βία στην οικογένεια.